

14.4.04

הערות המועצה הציבורית להגנת הפרטיות לועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת, לגבי שנת 2003, לפי סעיף 10א לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981:

סכנה חמורה לפרטיות האזרח בישראל

1. אף שבישראל, כמו במרבית מדינות אירופה, עוגנה הזכות לפרטיות בחוק וניתן לה מעמד כזכות יסוד על פי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, לא נעשתה בישראל כל פעילות משמעותית בנושאי אכיפה, יזומה או מתוכננת, של זכות האזרח לפרטיות.

הלכה למעשה, ההגנה על הפרטיות בישראל אינה קיימת.

המועצה רואה בחוסר מעש זה, המתבטא היטב גם בדו"ח רשמת מאגרי המידע לשנת 2003, סכנה חמורה לאיכות חיי האזרח הישראלי. זאת כאשר האמצעים לחשיפת ענייניו הרגישים והפרטיים הולכים ומשתכללים.

המועצה סבורה שיש להציב גבולות ברורים לחדירה לפרטיות האזרח וצנעת חייו, כפי שיפורט להלן, במטרה להגן על כבודו מפני השפלה או ביזוי ולאכופ הגנה זו.

2. המועצה קוראת לממשלה להקצות את האמצעים הנדרשים לנושא הגנת הפרטיות ולהתוות תוכנית מעשית לטיפול בנושאים הדחופים הבאים:

- (1) מניעת הפגיעה בפרטיות ממאגרים של רשויות השלטון.
- (2) הגנה על פרטיות בעידן מלחמה בטרור.
- (3) הגנה על הפרטיות בסחר אלקטרוני ובאינטרנט.
- (4) אכיפת ההגנה על הפרטיות בהעברת מידע בין מדינות.
- (5) הגנה על הפרטיות בעולם הפיסי (שמחוץ לתחום המידע האלקטרוני).
- (6) הגנה על הפרטיות בהקשר לאמצעי זיהוי ואימות מתקדמים.
- (7) קביעת דרכים, נוהל ומסגרת להפעלה עניינית ויעילה של היחידה לרישום מאגרי מידע.

3. לדעת המועצה הגיעה העת לבחון בדחיפות את החובה לרשום מאגרי מידע ואת הצורך בהקצאת משאבים ואמצעים לעניין רישום מאגרי המידע ולצמצם את חובת הרישום למאגרים רגישים ביותר בלבד.

חיים קלוגמן, עו"ד
יו"ר המועצה

